

Advokatrådet kan fuldt ud tiltræde kommissionens forslag.

Kommissionens flertal foreslår en bestemmelse, der begrænser adgangen til at anvende oplysninger som bevis i en straffesag, hvis oplysningerne på et tidspunkt efter, at der er opstået mistanke om et strafbart forhold, er tilvejebragt i forbindelse med gennemførelse af et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen eller ved anvendelsen af regler om oplysningspligt. Sådanne oplysninger skal således ikke kunne anvendes som bevis, hvis retten efter en konkret vurdering finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Et mindretal i kommissionen (fem medlemmer) kan ikke tilslutte sig den foreslåede bestemmelse. Fire medlemmer anfører i den forbindelse bl.a., at der ikke er grund til at hindre, at anklagemyndigheden fremlægger beviser i en straffesag, hvis der ikke er noget at bebrejde forvaltningsmyndigheden i forbindelse med fremskaffelsen af oplysninger, der viser sig at kunne anvendes i en straffesag.

Som følge af de betænkeligheder, som dette mindretal har anført, har Justitsministeriet nøje overvejet, om flertallets forslag om en begrænsning i adgangen til at benytte lovligt tilvejebragte beviser i straffesager bør medtages i lovforslaget.

Efter en samlet afvejning finder Justitsministeriet ikke, at flertallets forslag bør medtages. Justitsministeriet finder således – ligesom kommissionens flertal er inde på i betænkningen – at man kan have forståelse for en række af de principielle betænkeligheder, som mindretallet har givet udtryk for i kommissionen. Hertil kommer, at domstolene og anklagemyndigheden i deres høringssvar over betænkningen giver udtryk for tilsvarende betænkeligheder ved denne del af lovforslaget.

Justitsministeriet har endvidere lagt vægt på, at den manglende lovfæstelse af flertallets forslag ikke betyder, at anklagemyndigheden i alle tilfælde kan anvende lovligt tilvejebragte oplysninger som bevis i straffesager. I den forbindelse kan der henvises til pkt. 6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor det er omtalt, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention i praksis er blevet fortolket således, at også lovligt tilvejebragte oplysninger i visse særlige tilfælde bør afskæres som bevis i en straffesag.

Justitsministeriet vil samtidig anmode Rigsadvokaten om ved udgangen af 2006 at vurdere, i hvilket omfang anvendelsen i straffesager af bevismidler, der lovligt er tilvejebragt ved myndighedsskridt uden for strafferetsplejen, giver anledning til retssikkerhedsmæssige overvejelser i praksis. I lyset heraf vil der eventuelt være behov for på ny at overveje den omhandlede problemstilling.

9. Økonomiske konsekvenser

Foreningen af Politimestre i Danmark vurderer, at lovforslaget vil medføre et forøget antal sager hos politiet. En fastholdelse af det nuværende kontrolniveau forudsætter derfor tilførsel af et betydeligt antal jurister til anklagemyndigheden. Foreningen bemærker herudover, at det ikke vil kunne forventes, at der altid vil være politimæssige ressourcer til rådighed med henblik på øjeblikkelig bevissikring og ransagning.

Politifuldmægtigforeningen forventer, at lovforslagets regler om tvangsindgreb vil medføre et øget ressourceforbrug hos politi, anklagemyndighed og domstolene.

Landbrugsrådet lægger til grund, at en gennemførelse af kommissionens lovudkast finansieres af offentlige midler. Rådet kan ikke acceptere brugerbetaling.

Coop Danmark A/S finder, at Retssikkerhedskommissionens forslag vil være ressourcekrævende for alle berørte myndigheder.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) vurderer, at kommissionens forslag nødvendiggør en ikke uvæsentlig tilførsel af ressourcer til de berørte myndigheder. I den forbindelse er det FTF's opfattelse, at der bør foretages en vurdering af myndighedernes økonomiske behov, og at dette behov dækkes af en merbevilling.

Danmarks Fiskeriforening antager, at kontrollernes effektivitet kan opretholdes ved en omlægning af myndighedernes kontrol.

HORESTA bemærker, at kommissionen giver udtryk for, at myndighederne i forbindelse med kontrolbesøg m.v. allerede i dag iagttager de forvaltningsretlige principper og i vidt omfang varsler tvangsindgreb. På den baggrund finder HORESTA, at kommissionens forslag om forudgående varsling vil være unødvendigt ressourcekrævende for myndighederne. Det anbe-